

h. Petersens Side, ligesom jeg meget beder det ærede Finansudvalg stille sig velvilligt, saafremt Ministeren skulde ønske at komme mit Ønske, og til 3die Behandling stille Forslag om en Bevilling paa dette lille Beløb. Det er min Overbevisning, at nu, da Forsøgene har ført til et positivt Resultat, er det rigtigt, at man hjælper Fiskerne til med Bistand fra den danske biologiske Station at slaa ind paa en rationelle Muslingedyrkning. Det drejer sig her om en Millionfortjeneste for det danske Samfund. At der endnu er mange ærede Medlemmer i det høje Ting, der ikke synes at forstaa dette, tager jeg mig ikke til at tænke paa, for det skal nok komme i Tidens Løb. Denne Sag har endogsaa vakt betydelig Interesse udenfor Landets Grænser, Artikler om Muslingeavl og Anvendelsen af Muslinger, der er skrevne paa Dansk, oversættes nu i tyske Fagtidsskrifter. Saa jeg tager mig det led, at enkelte Medlemmer af dette høje Ting ikke synes at forstaa denne Sags Rækkevidde.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger om et andet Punkt i Betænkningen. Det er Betænkningens Nr. 69, der handler om Aalefangst ved Hjælp af kunstigt Lys. Ogsaa mod denne Tanke blev der opponeret paa det voldsomste, da den første Gang blev fremsat i Folketinget, ogsaa af det ærede Medlem for Hurup-Kredsen, som stillede sig tvivlende med Hensyn til, hvad der kunde opnaas paa dette Omraade. Efter at det nu er lykkedes langt om længe, trods det ærede Medlems Modstand, at faa en Bevilling hertil, har det vist sig, at det forholder sig fuldstændig rigtigt, at Aalene virkelig standes, naar Vandet analyses, og dette erkendes, i Henhold til hvad der foreligger her i Betænkningen, ikke alene af den egentlige Forsøgsleder, Dr. Joh. Petersen, men ogsaa af den stedlige Leder, som er Købmand Lauritsen ogsaa Jegindø, og endelig, hvad der fremgaa af Betænkningen Sp. 499—500, af de Fiskere, der har deltaget i Forsøgene. Men naar Forholdene er saaledes, revolutionerer det fuldstændig hele Aalefiskeriet i Danmark, og derfor vil jeg meget henstille til den højtærede Landbrugsminister, at det ikke alene bliver saaledes, at Forsøgene ved Jegindø, der foretages under meget smaa Forhold, bliver fortsat, hvilket der udtales Ønske om, men at der ogsaa til tredie Behandling søges bevilget en Sum, for hvilken man kan foretage langt mere storstilede Forsøg. Jeg erindringer det høje Tings Medlemmer om, at nogle af Dr. Petersens første Forsøg blev

foretaget i Lille Bælt mellem Fyn og Fæenø, og at de efter Dr. Petersens Mening førte til et positivt Resultat. Det er nu mit Haab, at det, der er opnaaet ved Jegindø, maa overbevise det høje Ting om, at denne Sag ogsaa er en yderst betydningsfuld Samfundssag. Før Krigen var Udbyttet af Aalefiskeriet i Danmark ca. 5 Mill. Kr., men for at fange disse Aal blev der anvendt en alt for umaadelig stor Mængde Arbejde og Penge, fordi der udsattes en umaadelig Mængde Fangstredskaber. Da det nu har vist sig, at Teorien er rigtig, at jeg altsaa har haft Ret i det, jeg har fremført angaaende denne Sag, er det en logisk Konsekvens, at man udnytter sin Viden, simplificerer Fiskeriet og derved faar en langt større Nettofortjeneste. Den, der ikke vil være med til det, foretrækker et nationalt Tab i Stedet for at spare Pengene og faa en større Nettofortjeneste. Derfor tillader jeg mig ogsaa saa indtrængende, som det er muligt, at henstille til den højtærede Landbrugsminister at forsøge paa at faa indført et Ændringsforslag til tredie Behandling, hvorved der stilles en større Sum til Raadighed til et storstilet Forsøg i Lille Bælt. Det vil være let i Analogi med, hvad der er foregaaet ved Jegindø, at træffe de nødvendige Aftaler med de Folk, som ejer Aalegaardsretten, saaledes at Forsøg ogsaa kan foretages, uden at Aalegaardsejere, der endnu har deres Ret, kan lægge sig hindrende i Vejen. Men jeg vil dog føje til, at Aalene naturligvis ikke tilhører dem, der har Aalegaardsretten; de Aal, der gaar i de danske Farvande, er det danske Folks Aal. Derfor mener jeg ogsaa, at Staten med Rette bør kunne foretage saadanne Forsøg, og jeg vil ligeledes indtrængende bede det højtærede Finansudvalg stille sig velvilligt til et saadant eventuelt Ændringsforslag fra den højtærede Minister.

Endelig er der i Betænkningen Sp. 491 et Ændringsforslag, som jeg har set med den allerstørste Glæde, og det er Ændringsforslaget om at forhøje Summen til Kolonihaveforbundet med 12 000 Kr., saaledes at Understøttelsen i alt bliver 20 000 Kr. Her er saavel den højtærede Minister som det ærede Finansudvalg kommet ind paa en rigtig Vej. Dette Havebrug fortjener i allerhøjeste Grad samfundsmæssig Støtte, men jeg vil dog til Slut sige, at der endnu mangler en Ting, og det er, at man flytter Husene ud i Haverne og forvandler Kolonihaverne til Havebyer; saa først er det rigtigt.